

Dingsdag

den 17 Maart.

FRANKFORT, den 13^{den} Maart.

Volgens berichten uit Jassij, zal Z. M. de Keizer van Rusland hoogstwaarschijnlijk den aanstaanden veldtocht weder in persoon bijwonen; doch H. M. de Keizerin zal dit jaar Petersburg niet verlaten. Er worden in de vorstendommen bij voortdoring maatregelen genomen om den veldtocht spoedig met nadruk te kunnen beginnen. De onderscheidene korpsen trekken bijeen om naar den Donau op te rukken. Eene groote menigte krijgsmiddelen wordt deels naar de overgangspunten van Isaktchi en Hirsowa, deels naar Kalafat in Klein-Wallachije vervoerd; men denkt, dat het korps van den generaal Langeron bij laatstgemelde plaats over den Donau zal trekken.

PETERSBURG, den 14^{den} Maart.

Het officieele dagblad behelst heden de tijding, dat de Turksche flottilla bij Nicopolis, bestaande uit 30 schepen, door de Russische troepen is verbrand geworden. Deze onderneming heeft ons slechts 2 soldaten gekost, terwijl de vijand meer dan 30 man verloren heeft.

LONDEN, den 14^{den} Maart.

De heer Peal heeft Dingsdag avond de bill ter emancipatie van de Roomsche-Katholijken en die ter verhooging van het kiesregt bij de Gemeenten ter tafel gebragt. De bepalingen van het eerste dezer ontwerpen van wet zijn genoegzaam bekend geworden uit het plan, dat die minister in de zitting van den 5^{den} dezer aan het Huis heeft medegedeeld. Alleen vindt men er onder de hooge posten, die de katholijken niet bekleeden kunnen, nog genoemd dien van regent des Rijks gedurende afwezigheid des Koning en dien van lord groot-zegelbewaarder. Ook zijn daarbij meer uit een gezet de maatregelen om de orde der Jezuiten en andere geestelijke orden, in dit land thans bestaande, langzamerhand af te schaffen en eindelijk geheel te verbieden. Elke Jezuit of lid van eene andere geestelijke broederschap zal gehouden zijn, binnen den tijd van zes maanden na de dagteekening dezer wet, opgave te doen van zijn naam, ouderdom, geboorteplaats, de orden waartoe hij behoort, den naam en verblijfplaats van den naastbij zijnde overste van zijne orde en zijne gewone verblijfplaats, terwijl elke Jezuit of lid eener geestelijke orde, die na het in werking brengen dezer wet in het Koninkrijk komen zal, gestraft zal worden met eene levenslange verbanning. Deze wet zal geenszins betrekking hebben op vereenigingen of gestichten van geestelijke zusters, door godsdienstige of kloostergeelosten verbonden.

PARYS, den 12^{den} Maart.

In de zitting van de Kamer der afgevaardigden van gisteren, heeft de minister van financiën de staatsbegrooting van 1830 voorgedragen. Zij bedraagt in uitgaaf 977,735,329 fr. en in ontvangst 979,352,224 fr. Over 1828 is nog eene som van ruim 71 millioen te verevenen. Daaronder is begrepen eene som van 12 millioen, welke voor de uitrusting ter uitvoering van het traktaat van Londen van 6 Julij en voor de blokkade van Algiers heeft moeten uitgegeven worden; alsmede eene som van ruim twintig millioen, welke noodig is geweest voor de expeditie naar Morea en Brazilië, voor de vermeerdering der kruisvaarders in de Middellandse zee, voor onderstand der Grieksche regering, voor de loskoopings der Grieken, die als slaven naar Egypte waren vervoerd, en voor herstel der schepen, die in den slag van Navarino beschadigd waren.

In de zitting van l. l. Dingsdag heeft de generaal Demarçay den minister van binnenlandsche zaken doen opmerken, dat de wetgevende kamers geenszins, gelijk hij beweerd had, telken jare door den Koning zoodanig worden gesloten, dat alle zaken, in eenige sessie onafgedaan gebleven, in eene volgende geheel op nieuw zouden moeten voorgedragen worden; maar dat integendeel, volgens art 50 van het charter, de kamers door den Koning worden geprorogeed. De minister heeft zijne dwaling erkend.

— Uit Lissabon wordt den 23sten Februarij het volgende gemeld: Gisteren was het de verjaardag der terugkomst van don Miguel. Er waren groote voorbereidselen gemaakt om dien dag te vieren; maar zij zijn gestoord geworden door een ontzettend onweder, dat 's morgens te vier ure losgebarstte en tot 's avonds toe aanhield. Van een groot aantal huizen zijn de daken afgewaaid, van verscheidene kerken de koepels verbrijzeld; een aantal schepen zijn tegen de kust geworpen; eindelijk is de bliksem in den grooten mast van het linesschip Joannes VI. geslagen, en de meeste menschen, die aan boord waren, zijn door den bliksem gedood of door den val van den mast verpletterd.

BRUSSEL, den 13^{den} Maart.

Onder de aanmerkingen van de afdeelingen der Tweede Kamer der Staten-Generaal, ten opzichte van het voorgedragene ontwerp van wetboek van strafvordering, vindt men er eene, betreffende de herstelling der jurij. Drie afdeelingen hebben zich daarover uitgelaten. In de eerste afdeeling hebben de heeren *le Hon, de Meulenaere* en *de Secus* eene nota overgelegd, waarin zij de noodzakelijkheid van deze herstelling aantoonen, zij zijn van oordeel, dat men in comité-generaal over dit punt behoorde te beraadslagen en alsdan den wensch van de meerderheid der Kamer volgen. In de derde afdeeling waren de gevoelens daaromtrent zeer verdeeld; doch men verlangde insgelijks, dat men in comité-generaal daarover zoude beraadslagen.

In de zevende afdeeling hebben zich vijf leden voor, en vier tegen de herstelling verklaard en hebben twee leden zich daarover niet geuit, er waren verder in deze afdeeling acht leden voor eene beraadslaging over dit punt in comité-generaal en drie tegen.

Ook hebben zes der afdeelingen zich tegen titel 19 van het wetboek verklaard, welke handelt over de middelen om de persoonlijke vrijheid te verzekeren tegen onwettige gevangenschap of andere willekeurige han-

delingen. In de eerste afdeeling is ook eene belangrijke nota daaromtrent door de heeren *de Secus, de Meulenaere, Pascal d'Onyn, le Hon, Carver Hooft en Fabry-Longrée* overgelegd, welke ten betooge strekt, dat deze titel ongenoegzaam is, om deze vrijheid te verzekeren, welke bescherming zij bezworen hebben. Zij geven de gronden op, waarop eene wet tot het verzekeren van deze vrijheid zoude moeten berusten, en bechten hunne goedkeuring vooral aan de bepalingen, daaromtrent, welke in het strafwetboek van den Noord-Amerikaanschen Staat, Louisiana, die in 1822 is ingevoerd, bestaan, en welke bepalingen zij van oordeel zijn, dat men bijna geheel en al zoude kunnen overnemen. (Men weet, dat deze staat, voormaals ten deele het Nieuw-Orléans genaamd, een Fransche kolonie is geweest, doch tijdens Napoleon nog eerste consul was, en van eene derwaarts bestemde expeditie, welke uit de Hollandsche havens zoude uitgezonden, te hebben afgezien, aan het gemeenebest der Vereenigde Staten werd afgestaan, en met dezelve vereenigd. Dat gewest is meerendeels door Franschen en Zuid-Nederlanders bewoond. De Fransche taal is aldaar de land- en regeringstaal.)

— Bij de Tweede Kamer is ingekomen eene nadere redactie van het ontwerp van wet nopens de middelen ter bestrijding der uitgaven in de tienjarige begrooting begrepen, en wel van dat, waarbij de afschaffing van de belasting op het gemaal met 1830 wordt bepaald. Volgens het eerste ontwerp zouden deswege de tarieven op den accijns van het zout, het binnenlandsch gedistilleerd, het buitenlandsch gedistilleerd en de binnenlandsche bieren en azijnen met vijfzig ten honderd worden verhoogd. Volgens het nieuwe ontwerp, zal de verhooging aldus zijn: 50 ten honderd op de buitenlandsche wijnen en het buitenlandsch gedistilleerd; 30 ten honderd op het binnenlandsch gedistilleerd; 25 ten honderd op het zout en de binnenlandsche bieren en azijnen. Het regt op de ruwe suiker zal op f 20 de honderd pond gebragt worden.

Van den 14^{den} Maart.

De antwoorden der regering opziglijk de aanmerkingen van de afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, op de tienjarige begrooting, zijn bij wijze van eene memorie ingeleverd en gedrukt. Bij deze memorie dan is gevoegd: 1°. een gewijzigd ontwerp van begrooting; 2°. het ontwerp B, tot vaststelling der middelen ter voorziening in de uitgaven, begrepen in gemelde begrooting, zijnde zonder het gemaal, insgelijks gewijzigd.

Dit gewijzigd ontwerp der begrooting bevat eene vermindering van uitgaven van f 4,649,863 g en de begrooting zoude aldus gebragt zijn op f 57,339,016-77.

Doch naar het verlangen der afdeelingen, heeft de regering toegestemd, dat op de uitgaven van den Staat, zoude worden opgenomen de administratie en perceptie-kosten van de middelen, misgaders der fondsen voor kwade posten, bedragende te zamen. . . . . f 6,765,437-64.

En is dus het bedrag van het nieuwe ontwerp. . . . . f 64,104,454-41

De vermindering van f 4,649,863-59 is verkregen op de navolgende posten; op die van het tweede hoofdstuk van de secretarie van staat en de hooge kollegien, f 75,608; op die van buitenlandsche zaken f 38,000; op die van justitie f 521,996-40; op die van binnenlandsche zaken f 1,863,755-18; op die van oorlog f 903,962-32; op die van marine f 509,955-02; op die van financiën f 736,586-67. Bij dezen laatsten post is na deze vermindering evenwel bijgevoegd de hier bovengemelde som van de administratie- en perceptie kosten der middelen. De regering heeft verder toegestemd in het daarstellen van een nieuw departement, uitsluitend bestemd tot de zaken van de roomsch-katholieke eeredienst.

Het bedrag van het ontwerp van wet, hetwelk nu voorgedragen is tot vaststelling der middelen ter bestrijding der uitgaven, wordt geraamd op eene som van f 64,098,020-06.

Bij dit ontwerp wordt dan de belasting op het gemaal afgeschaft, en stelt de regering voor, om ook de belasting op het geslagt af te schaffen en te doen vervangen door eene belasting op de paarden, runderen, varkens en schapen.

En zal, in betrekking tot de heffing van den accijns op den wijn, met afschaffing der tegenwoordige wet op dat middel van den 27sten Julij 1829, de wet van 12 Mei 1819 wederom in werking komen, ook ten aanzien van de daarbij vermelde termijnen van crediet, en voorts in verband met de algemeene wet van den 26sten Augustus 1822.

Mengelwerk.

STATEN-GENERAAL.

(Tweede Kamer.)

Al wie met vereischte aandacht de tegenwoordige stemming van vele gemuederen in de Tweede Kamer waarnam, kon vooruitzien, dat, als de ingediende verzoekschriften in discussie kwamen, het er warm zoude toegaan: en dit is ook het geval geworden. Van den éenen kant, hebben weinige leden, niet zonder hartstogt, de verzoeken onwaardig verklaard, en geadviseerd, om, ten aanzien van hen, over te gaan tot de orde van den dag. Van den anderen kant, hebben weinige leden, — veelal met scherpheid en kenbare drift, de ongrondigheid van al de klagten en de billijkheid van al de verzoeken, geproclameerd, en bij die gelegenheid menige harde beschuldiging tegen het gouv. regt. ment doen hooren; als b. v. dat de wetten worden gemaakt door ministeriele uitleggingen en aanschrijvingen; dat de gronden, die worden

executie gelegd; dat de grondwet is geschonden enz. enz. Een derde soort ging tusschen beide deze uitersten door, sprak meer bedaard en kalm; erkende, van den éenen kant, dat niet alle klagen geheel ongegrond waren; dat er werkelijk misbruiken ingeslopen zijn, die herstelling noodig hebben; maar hield ook, van den anderen kant, staande, dat de verzoeken minder te pas kwamen, daar men reeds op redere bedacht was; daaraan zelfs werkte en ook sommige punten niet van de competentie der Kamer waren. Het is ons voorgekomen, dat hoezeer de laatste, meer kalme, leden toonden van eenen anderen geest bezielde te zijn dan de overigen, echter hunne toestemming van het gesonde althans van sommige klagen en hunne erkentenis omtrent het insluipen van misbruiken en verkeerdheden aan de gezegden der anderen een gewaagden geyen, hetwelk nu beletten moet, alles wat zij zeiden; aan partijzucht en doldriftigheid toe te schrijven. Maar zoo veel blijft, met dit al, zeker, dat men niet reden twijfelen moet, of niet veel van hetgeen gezegd is, anders had kunnen en behooren gezegd te worden; of niet, in sommige adviſen, de zaken worden overdreven; of niet in sommige wordt vermeld, waarvan men had behooren te zwijgen, omdat de vermelding geen nut had en alleen hartstogt tegen het gouvernement kan gaande houden; en of men niet hoogstvoorzigtig sprak, zoo dikwerf men het deed voorkomen, als of de stem van deze verzoekers de stem des Nederlandschen volks ware, welke men behoort te eerbiedigen; waarbij men vergat, dat men zich alzo verklaart voor bereidvaardige dienaar van hetgeen men de volkstem pleegde te noemen. — Eindelijk mag men twijfelen of het van onregvaardigheid vrij te pleiten is, wanneer men de Nederlandsche ministers benoemt met den naam van *ministère déplorable*, en hun verwijt: *Qu'ils n'ont rien de stable que leur imperturbable attachement aux emplois qu'ils occupent.*

Wij zwijgen van de twee ministers, wien dit verwijt bijzonder schijnt aan te gaan, om alleen, ten aanzien der overigen, te vragen, waarom de deze zich zulk eene beschuldiging hebben waardig gemaakt? Wat hebben de heeren VERSTOLK, ELOUT en VAN TETS VAN GOEDRIAAN den toch kwaads uitgerigt, om zoo gehavend te worden? Ten opzichte van den laatsten meenden wij, dat hij, bij de kamer, algemeenen lof had behaald over zijn gedrag, ten aanzien der kamer: en echter, ook dezen zonder men niet uit, wanneer men spreekt van een *ministère déplorable*! Waarvoor heeft men toch zulke uitvalen te houden?

Wie, bij de gebeurtenissen van den dag, nadenkt, om de bron der zeyen op te sporen, kan niet anders dan met belangstelling vragen, van waar zulk eene hevige oppositie; zulk een geest van weerszin tegen het gouvernement, althans zulk eene verklaarde vijandschap tegen eerste dienaar van hetzelfde? Wie zal zeggen, dat hij hier alle samenwerkende oorzaken weet op te sporen? Veel kan hier bestaan, dat zoo diep verborgen ligt, dat alle navorsching doelloos is. Wij wagen het niet hier te gissen: maar wat voor de hand ligt, en zoo al niet hoofdoorzaak, dan toch zeker *bijkomende aanleiding* is, dat mogen wij aanduiden, zonder gevaar te loopen van ons grootelijks te vergissen. Wanneer dan een minister er zijn werk van maakt, om voor de Staten des lands over de grondwet zoo te spreken, dat uit dezelve alle liberale beginselen en waarborgen voor de vrijheid der ingezetenen wegvallen; — wanneer men hem hoort ontkennen, dat onze grondwet drie verschikende magten kent; — dan de volstrekte onafhankelijkheid der regterlijke magt ontgrijpend en een *imperium in imperio* hoort noemen, en deze als een uitvalsweg der uitvoerende magt hoort voorstellen; — nu eens de zaak der conflicten *diss* en dan zoo hoort voorstellen; maar altijd zorgende, dat eindelijk de uitvoerende magt zelf beslist en dus regter is in hare eigene zaak; — men zegge het ons, ter goeder trouw, of dan zulk een minister geene aanleiding geeft tot wantrouwen bij allen, die geldoven, dat de grondwet andere dingen wil en waarborgt. Toen er beraadslaagd werd over het voorstel van den heer DE BROUCKER, en ook daarbij, zich meen amositeit liet zien dan bezadigde zinnen kunnen goedkeuren, scheen het voor den minister, die er tegenwoordig was, de tijd, om te beproeven, wat hij vermagt, om de opgewonde gemoederen te doen bedaren; en — als men het reytuit zeggen zal — zulks moest men toen *verwachten*. Maar, wanneer, op zulk een oogenblik, een minister geene verklaring doet, dat men de drukpers *waarlijk vrij zal hebben*; maar integendeel, over dat onderwerp een diep stilzwijgen hewaart, en, in plaats van hetzelfde aan te roeren, de Staten eene les geeft, hoe zij de grondwet, in opzigt tot de verantwoordelijkheid der ministers, hebben te verstaan, en — als dit zonderling gedrag dan wordt gevolgd van eene project-wet, welke, zoo zij aangenomen wierd, alle vrijheid van drukpers in den grond zoude vernietigen; is het dan te verwonderen, dat hierdoor wantrouwen werd opgewekt en dat het denkbeeld ontstond, dat men het met onze constitutionnele vrijheden niet goed meende?

Het kon den minister niet onbekend zijn, dat de ministeriele verantwoordelijkheid een stuk is, waaraan vele het grootste gewigt hechten en hetwelk zij zich nooit zullen laten ontnemen, (ter goeder trouw geloovende, dat ons constitutionneel bestaan op het naauwste daar mede verbonden is) en dat het tegenspreken van dezelve niet anders dan ontvredenheid en weerszin opwekken kan; de animositeit, die zich reeds zoo sterk had doen zien, noodwendig moest vermeederen en dus de oppositie versterken. En men moet zich vragen, of het *staatkundig*, of het *voorzigtig* was, deze snaar, daar ter plaatse en op zulk een oogenblik aan te roeren? Of dit goed konde doen? dan of het was *olie in het vuur werpen*? Men leze onderscheiden adviſen en men zal het zien, dat men zich in dezelve luide beklagde, en het als eene grievige tegen het ministerie inbragt, dat « een minister — zoo als men heeft gezegd — *durfde bestaan*, de ministeriele verantwoordelijkheid ten aanhoore der kamer te loochenen: » ten duidelijken bewijze, dat deze ministeriele daad het reeds gistend bloed nog hooger heeft doen opbruischen. — Geest het ons geen regt, om te wenschen, dat, zoo thans het gouvernement zich beklagt over het *scherpe* der taal, tegen hetzelfde gevoerd, *sommige* ministers toch eindelijk mogen leeren, om zulke taal niet uit te lokken?

Aan de Redactie,

Vergun mij, door middel van uw beredeneerd, onzijdig en veel gelezen blad mijne denkbeelden over een belangrijk punt aan mijne lezersgenooten mede te deelen.

Als burger van Nederland kan ik zoo min als anderen onverschillig zijn omtrent de toenemende misnoegdheid en onrust, die zich sedert ruim drie of vier maanden, doch in de laatste dagen vooral, in ons nog onlangs zoo gelukkige vaderland geopenbaard heeft.

Het is blijkbaar, dat die onrust zich daderkent na den val van het ministerie van VILLEL in Frankrijk, «deelt tevens zeer merkwaardig, dat de ontwikkeling der misnoegden, voor een goed gedeelte, lijnrecht strijdig is met den geest, welke dien val, door de eenparige werking van het harte en meest verlichte gedeelte der Fransche Natie, bewerkte. De toenemende magt der geestelijkheid, de ultramontaansche strekking harer leeringen, en de bijkbare invloed van de orde der Jezuïten, vooral op het opkomende geslacht, ziedaar hetgeen de liefhebbers der vrijheid in Frankrijk bovenal verontruste. Daartegen waren de meeste pogingen der oppositie gerigt, tot het haar gelukke verandering van ministerie; maar tevens, door de nieuwe ministers, maatregelen der regering, ten aanzien van den invloed der geestelijkheid, en van *nationaalsche corporatien op de jeugd in de middelbare scholen te bekoemen*, die de priesterpartij (voorheen de heerschende, thans de oppositie) als *verdrukkend, tiranniek en vijandig tegen de godsdienst wistrees*. Er heeft zich bij ons thans ook eene hevige oppositie gevormd, welke zich in een zondenling licht vertoont.

Aan den eenen kant predikt en oefent zij de meest onbetengde vrijheid van schrijven, noemt zich *constitutionneel*, liberaal, verzet zich tegen alles, wat in Nederland nog niet op den Franschen voet is geschoeid en roept openlijk de *Revolutie* en den *tirannenmoord* in. Ik behoef hier, tot staving dezer gezegden, slechts de woorden uit den *Courrier des Pays-Bas* van 1 Februarij aan te halen: *Les revolutions sont plus sages qu'on ne le pense généralement; il se forme toujours, au sein même des plus grands désordres, un instinct observateur, qui tend constamment à faire rentrer la Révolution dans la liberté.*

— *Le poignard effrayé, il est vrai; il effraye surtout en Europe et dans les monarchies absolues; mais c'est quelque fois la seule ressource, la seule arme des républicains, l'arme du sénat Romain.*

Aan den anderen kant wil deze oppositie de maatregelen onzer regering, omtrent het onderwijs der aanstaande geestelijken, die in volmaakte harmonie staan met de thans in Frankrijk plaats hebbende veranderingen; en in denzelfden geest zijn verrat, onder den hoogklinterden, maar niets beduidenden naam van *monopolie van onderwijs den bodem* inslaan, en, in naam, aan de vaders liet begrijslaan, om hunne kinderen door wien zij willen te doen onderwijzen, doch *indendaad*, dat regt uitsluitend aan jezuiten en ultramontanen in de hand geven, en dus juist tot dat *monopolie* maken, waarover zoo veel geschreeuwd wordt. Hoe de liberalen daarover in Frankrijk denken, en ook nog onlangs hier daatover dachten, moge blijken uit een veelgelezen, en door dezelfde personen, (welke thans het onderwijs door de geestelijkheid bevoeren, in eenigzins boek, *Europa's Toekomst* (bl. 179 hier Nederlandische vertaling) « De Priesters, in getal toenemende en Europa enkel bevolkt ziende met barbaari, wier jongetjes door geene leidende hand bestuurd werd, eigenden zich dijn liefboom toe, spanden de kracht daarvan in, begrepen te regt, dat de opvoeding eene *schikking* is, dat de mensch de hand blijft volgen, die zijne *menscheit* aangreep, maakten zich meester van de neigingen en eerste instigingen, verkregen dus, als 't ware huten welen der regeringen, de heerschappij over dat gedeelte des volks, bij 't welk menen hartstogten, ijver, en werkzaamheid vindt; terwyl zij voor het overige de bevolking van meer gevorderde jaren lieten verouderen en wegvlijnen. Ziedaar juist het tijdperk gewricht; waarin zich de katholieke partij tegenwoordig ten opzichte van Frankrijk bevindt. Eén menschen geslacht is haar ontgaan, op dit heeft zij geen vermogen. Zij moet dit laten uitsterven, en middelerwyl zich meester maken van de opkomende geslachten, in diervoorge als de tirannen op de jeugdige burgers reukten, die de tijden der vrijheid niet hebben bijgewoond. Ziedaar het geheim van de vernieling der Jezuïten, zoo bedreven in de kunst van zich in de harten te dringen.

Dit laatste woord zegt alles; het verklaart de schijnbare tegenstrijdigheid van de bedoelingen der oppositie. De Jezuïten hebben het masker van vrijheidsvrienden en verdeligers van de regten des volks aangenomen, even als ten tijde der *Heilige Lige* tegen den goetlen HENDRIK IV, en het kost hun nu even zoo min als toen, om *tirannenmoord* en den *ponjaard* te prediken. Wat de bedoelingen diezoode nog zijn, wat de *congregatie*, wat het *ultramontanisme* wil, blijkt genoegzaam uit de schriften van den heer DE LA MENNAIS, en uit de taal van een bekwaamen schrijver, die nog het *oppergezag der kerk over de tijdelijke magt* beweert, aangehaald in het adviſ van eenen der zeer weinige Noordelijke leden, die voor de *petition* hebben gestemd. Het is der geestelijke partij gelukt, een aantal doorkandige, welmeenende mannen van de liberale partij, onder schijn van opregte zucht tot verbetering van misbruiken; tot instemming met hen te bewegen, doch ook vele dier voelgeesten, voor welke het geluk van Nederland te langdurig en te eenzaam is, die in troebel water trachten te visschen, en misschien bij eene verandering wel aan een postje te komen. Ziedaar dus het tweehoofde monster van *Jacobinisme* en *Jesuitisme*, van *staatkundige* en *godsdienstige dwepen*, versterkt door den geweldigen invloed der geestelijkheid op de gemoederen der leeken, vooral in *Belgie*, dreigend het hoofd opsteken. *Dreigend*; want hoe moet men anders die *petition* noemen, waarin, ook door zulk een groot aantal onkundigen en zelfs kinderen, over hooge staatsbelangen gehandeld wordt, die waarlijk nauwelijks het tiende gedeelte hunner verstaat, en dit wel uit de hoogte, op een gebiedenden toon.

Wanneer men de beginselen der staatsomwenteling in Engeland van 1649, van Frankrijk in 1792 nagaat (om nu niet eens van de *Hollandsche onlusten* in 1787, en de *Balgische* in 1789 te spreken), eno zal men bevinden, dat die beginselen geenszins dreigender waren, dan hetgeen tegenwoordig in Belgie voorvalt. Men begon met verbeteringen en eindigde met onoververping des Staats en militaire dwingelandij; doch in Engeland bestond slechts godsdienstige, in Frankrijk staatkundige

...persij hier zijn beide vereenigd. En 'toch is de massa der natie in
 de Koningrijk zekerlijk met haar lot te vrede, en tegen alle onwettelin-
 of geweldadige verandering.

Maar hoe komt het (vroeg ik mij zelf af), dat er slechts van éene
 zijde, en wel van die der Vrienden der rust zoo wel als der godsdienstige
 verlichting, petitiën worden ingeleverd? Bij eenig nadenken was deze
 vraag spoedig beantwoord. Men verliet zich op de wijsheid en standvastig-
 heid van den Koning, die ook granszins te Jeur gesteld werd. Z. M.
 altijd gereed, om de wenschen zijner onderdanen zoo mogelijk te gemoet
 te komen, benoemde eene commissie van kundige mannen ter regeling
 van het middelbaar onderwijs, en ter voorbereiding eener wet voor
 hetzelve, gelijk voor het onderwijs in 't algemeen. Meer kan de Koning
 niet doen, en daarmede mochten dan ook alle vrienden eener gematigde,
 geregelde vrijheid, gepaard met het noodig toezigt tegen de inkruipingen
 der geestelijkheid, zich te vrede houden, terwijl ook de 'stellers der ver-
 zoekschriften redelijker wijze niets meer konden verlangen. Doch neen!
 de *Gondsche Catholique* zeide, dat men juist nu de petitiën doorzetteren
 moest, gelijk die dan ook tot in onze Noordelijke provincien toe (hoe
 wel, gelijk te begrijpen was, zonder gevolg) werden rondgeveit, om
 ten teekeningen te winnen.

En nu eindelijk het laatste toneel. In de Staten-Generaal hebben de
 Zandvliet, leden, alsof het hier de zaak van hun geboorteland gold, mit
 zeker *esprit de corps* de verzoekschriften verdedigd, en de verzending
 met een adres aan den Koning is dan ook doorgedrongen. Is hiermede
 niet de zaak uit haar geheel gebracht, en zou het nu geene zaak zijn,
 dat de vrienden van godsdienstige verlichting en eene gematigde vrijheid
 aan Z. M. te kennen gaven, dat hun stilzitten niet aan onverschilligheid
 omtrent 's lands dierbaarste belangen, maar slechts aan vertrouwen in
 de vaderlijke en wijze beslissingen des Konings moesten worden toege-
 schreven; dat zij echter in de tegenwoordige omstandigheden niet konden
 statuten, Hoogstzelve te smeeken, zich toch door niets terug te la-
 ten houden van het toezigt op het onderwijs en vooral op de vorming
 van aanstaande geestelijken, ten einde deze toch niet in handen van on-
 bevoegden, onkundigen, vreemdefingen, of aanhangers en leden dier
 beruchte orde vervallen, welke voor de rust, het geluk en de voortgaan-
 de verlichting aller *Europische* staten door de ondervinding gebleken is,
 zoo verderfelijk te zijn. En zouden daartoe in de voornaamste steden
 zich niet de talrijke vrienden van vaderland en Koning tot verzoekschrift-
 ten kunnen vereenigen?

Zedam mijn denksbeen. Misschien dwaal ik echter; misschien achten
 mijn verkleumde landgenooten niet meer grond daarvoor, dat men nog
 alles aan de kleem en volharding des Konings, en 't geen hij begrijpt tot
 's lands welzijn te strekken, mag en moet overlaten. Schoon ik, in de
 tegenwoordige dreigende houding der *coalitie* tussehen losbandigheid en
 godsdienstige dwersperij, van dit gevoelen niet ben, eerbiedig ik echter
 ook dat dergenen, die op dien grond stil zitten, en herken daarin de
 bedaardheid en bedaachtsaamheid van onzen landaard; doch moet de te-
 genstanders waarschiaven, dat zij hieruit vooral niet besluiten mogen
 de *onverschilligheid* der Noord-Nederlanders omtrent deze hoogst
 belangrijke onderwerpen. Dat zij verre!

Hoe men ook over dezen mijnen stap denken moge, ik heb daardoor
 eenen pligt meenen te vervullen en eenen wenk tot nadenken te ge-
 ven aan de talrijke verlichte mannen in ons midden, die niet zoo zeer
 vreesen als den invloed eener *Hierarchie*, die zoo magtig op het gemeen
 weet te werken, en daardoor hare magt zoekt te vestigen. *Zuans* kan
 ik dit nog onbelemmerd schrijven en daarbij mijnen naam noemen, zoo lang
 nog de ware vrijheid der drukpers bestaat; wanneer eens de schijnbare
 vrijheid wordt heerschen, zou zulks niet zonder gevaar wesen. Dan zou
 de tegenstander der heerschende factie wel eens in *den binn der Natie*
 worden, of men zou hem toeroepen: *Vrijheid, gelijkheid, broederschap — eene alleen zaligmakende kerk — of de dood!*

• Leiden, den 10den Maart 1829. UWED. DW. DIENAAR.
 N. G. VAN KAMPEN.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

- Den 15den Maart 1086 stierf R. VAN DEN BROEC, weduwe van soult-
 vraz den godvruchtige.
- Den 16den dito 1585 werd Nijmegen door list aan de Spaansche zijde
 overgebracht.
- Den 26den dito 1691 berenden de Franschen Bergen in Henegouwen.
- Den 16den dito 38 werd TIBERIUS, IIIde Romeinsche Keizer, door CA-
 LISULA zijnen achterneef, gesmoord. Deze Keizer was een geweind
 vorst en om zijne wraedheid, gierigheid, ongebondenheid en zijnen hoog-
 moed van iedereen gehaat. Hij stierf in den ouderdom van 77 jaren
 na een regeering van ruim 22 jaren. De Zaligmaker werd onder zijne
 regeering en wel in het 19 jaar dier regeering, gekruisigd.
- Den 16den dito 1696 verbrandden de bondgenooten de Fransche Maga-
 zijnen te Givet.
- Den 17den dito 130 onderging ALEXANDER II, 5de Paus, den marteldood.
- Den 19den dito 1748 ontstonden er oproerige bewegingen te Groningen
 en werd het huis van den burgemeester ORANJESIA geplunderd ter za-
 ke der opdragt van het Erfstadhouderschap aan Zijne Hoogheid WIL-
 LEM V.

Ondertrouwd
 W. J. T. BRUYN,
 Weduwenaar
 J. P. I. F. E.
 den 14den Maart

Deze dient tot communicatie aan Families,
 Vrienden en Bekenden, zoo binnen als
 buiten deze stad.

Mijne hartelijk geliefde echtgenote, J. O. H. A. N. N. A. VAN
 U M M E R E N, werd mij, heden morgen ten vier ure
 in den ouderdom van 56 jaren, waarvan wij er 14 in den ge-
 noeglijksten echt doorbragten, na eene langdurige ongesteldheid,

echter nog zeer onverwacht, door den dood ontrockt. — Wilt
 in haar verlies, kunnen alleen die genen beseffen, welke haar
 beminnelijk karakter, en mijne omstandigheden, van nabij ken-
 den. — Het vertrouwen, dat haar einde vrede zij, en de hoop
 op een gelukkig wederzien, zijn alleen in staat mij te troosten.

Arnhem,
 den 9den Maart
 1829.
 H. G. KLAASSEN.
 Familie en Vrienden gelieven deze voor kennis-
 geving aan te nemen.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND,
 Brengt ter kennis van de ingezetenen, en meer bijzonder van de zoo-
 danigen welke in B U S K R U I D handel drijven, dat geene aan-
 vraag tot het verkrijgen van vergunning tot vervoer van B U S -
 K R U I D langs de landzijde zal vermogen ingediend te worden,
 zonder daarbij tevens de Bewaarplaatsen te hebben opgegeven, welke
 tot het geregeld opslaan van hetzelfde ter huusder beschikking zijn, ten
 einde naar die opgave kunne beoordeeld worden of deze Bergplaatsen
 eene genoegzame ruimte en veiligheid tot het bedoelde oogmerk aanbie-
 den; terwijl, ingeval de handelaar of expediteur van Buskruid zoodanige
 Bewaarplaatsen zelve niet mogt bezitten of deze daarvoor ongeschikt
 mochten zijn en men in zoodanig geval het bedoelde Kruid in 's Rijks Ma-
 gazaïn zoude wenschen te bergen, de belanghebbende zich alsdan, met
 overlegging van de noodige bewijzen, tot de zaak betrekkelijk over-
 wijld aan Z. K. H. den Commissaris-Generaal van Oorlog zal behooren te
 adresseren, ten einde onderzocht kunne worden, of en in hoe verre
 daartoe eenige vergunning en onder welke voorwaarde zulks zoude kun-
 nen worden verleend.

Arnhem, den 11den Maart 1829.
 De Gouverneur voornoemd,
 VAN HEECKEREN VAN KELLE.

§ § § B U R G E M E E S T E R en W E T H O U D E -
 § § R E N van A R N H E M zullen op eenen nader te
 § § bepalen tijd, in het openbaar aanbesteden het geluk
 nieuw O P B O U W E N van een K A Z E R N E - G E -
 B O U W, de voorloopige informatie hieromtrent, kunnen op de
 Secretarie van gemette stad verkregen worden.
 Arnhem, den 9den Maart 1829.

§ § § Het P L A A T S E L Y K B E S T U U R van
 § § D E I L zal den 25den Maart 1829, des namiddags om
 § § 4 ure, ter gewoonlijker plaats Verpachten, de G E -
 M E E N T E W E I L A N D E N en S T E G E N van
 Deil.
 Deil, den 12den Maart 1829.
 De Burgemeester,
 G. R. O E F F.

† † † Het K E R K E L Y K B E S T U U R van
 † † D O O R N S P Y K is voornemens op Zaterdag den
 † † 28den Maart 1829, des voormiddags ten elf ure, onder
 approbatie van het Provinciaal Kollegie van Toezigt op de administratie
 der Hervormde Kerken in Gelderland, door het Ministerie van den
 Notaris Mr. H. B. VAN J E V E R H A N, in de Herberg het
 Roodde Kruis, te Doornspijk, publiek aan den minstaansmetende aan
 te besteden:

Het O P B O U W E N van een N I E U W K E R K -
 G E B O U W, met de L E V E R A N G I E der 1500
 dize M A T E R I A L E N.
 Het Bestek en de Condities zullen ter lezing liggen te Dvender, bij
 den Kastelein K O N I N G S V E L D, te Zwolle bij T. B. N.
 H A R M S E N, op de Markt; te Kampen, in het Roodde Hert,
 te Elburg in den Paauw en te Doornspijk in het Roodde Kruis.

§ § § De P R O V I N C I A L E O M M I S S I E
 § § VAN G E N E R K U N D I G O N D E R Z O E K
 § § EN T O E V O O R Z I G T in G E L D E R -
 L A N D berigt, dat hare gewolte Vergadering wederom zal aan-
 vangten op Dingsdag den 14den April aanstaande.
 Zij, die tot het Examen wenschen toegelaten te worden, gelieven
 deswege zich te adresseren, en de noodige bewijsstukken franco toe te
 zenden, uiterlijk op den 4den April, aan den ondergetoekenden, wo-
 nende te Nijmegen.
 Arnhem, den 11den Maart 1829.

In naam der Commissie voornad.
 DE C. VAN ELDIK.
 Secretaris.

A M O R T I S A T I E - S Y N D I C A A T.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN,

EENSTE RESSORT.
 De A D M I N I S T R A T E U R der D O M E I N E N in
 het Eerste Ressort, brengt mits teze ter kennis van de belanghebbende,
 dat van heden af, de B A R R I E R E S op de groote wegen,
 in de Provincien Gelderland en Overijssel, voor zoodanige Rijtuigen,
 als waarvoor dezelve zijn gesloten geworden, wederom zullen ges-
 pend zijn.
 Arnhem, den 13den Maart 1829.
 De Administrateur voornoemd,
 VAN RIEMSOYK.

A D D E E L I N G K U R A S S I E R S N o. 9.
 VAN A A N B E S T E D I N G.
 H E M O N T E P A A R D E N.
 De K O M M A N D E R E N D E O F F I C I E R van de
 Afdeeling Karassiers No. 9, zal, onder nadere approbatie van Zijne

Koninklijke Hoogheid den Kommissaris-Generaal van Oorlog, op den vijf en twintigsten dezer maand Aanbesteden: de **LEVERAN CIE** van **EEN HONDERD EN VYFTIG REMONTE-PAARDEN**, waarvan de aflevering zal geschieden te *Haarlem* in drie termijnen, en wel op den 11den en 25den Mei en 10 Junij eerstkomende. — Zullende de voorwaarden ter lezing liggen aan het Bureau van den Kapitein-Kwartiermeester van bovengemelde Afdeeling, van 's morgens 9 tot 's namiddags 3 uren, te 's *Gravenhage* in het Logement *het Bosscher Veerhuis* bij den heer **MERTZ**, en te *Zutphen* in het Logement *den Hollandschen Tuin*, bij den heer **WEENINK**.

Haarlem, den 13den Maart 1829.

De Kapitein-Kwartiermeester van
voorz. Afdeeling.
FR. ZENCKER.

AANKOOP VAN REMONTE-PAARDEN.

De **COMMISSIE** tot den Aankoop van **REMONTE-PAARDEN**, voor de Kavallerie, brengt ter kennis van de Landlieden en Eigenaren van **INLANDSCHER REY-PAARDEN**, dat zij, met overleg van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur der Provincie *Gelderland*, hare werkzaamheden zal aanvatten en voortzetten, op de hieronder aangewezen plaatsen en dagen, als:

- Te *Zutphen*, den 23den, 24den, 25den en 26den Maart 1829.
- Te *Dieren*, den 27den dito.
- Te *Borculo*, den 30sten dito.
- Te *Dactinchem*, den 1sten April.
- Te *Baak*, den 3den dito.
- Te *Laren*, den 6den dito.
- Van den 7den April tot den 3den Mei in de Provincie *Overijssel*, waarvan in gemelde Provincie de noodige waarschuwing zal worden gedaan, en vervolgens:
- Te *Bessichem*, den 4den, 5den en 6den Mei.
- Te *Zoelen*, den 7den dito.
- Te *Geldermalsen*, den 8sten dito.
- Te *Bommel*, den 13den, 14den en 15den dito.
- Te *Tuil*, den 16den dito.

De Eigenaren en Landlieden, welke Paarden bezitten, geschikt voor den dienst der Kurassiers, Dragonders en Huzaren, en genegen zijnde om dezelve te verkoopen, tegen gereed geld, kunnen die Paarden op gemelde plaatsen en dagen aan de Commissie aanbieden.

Te *Arnhem*, den 16den Maart 1829.

Namens de Commissie,
De Agent van het Departement van Oorlog,
H. DE BASSOMPIERRE.
Voorzitter.

+++ **Mr. J. NYHOFF**, Notaris te *Arnhem*, gg, zal op den 23den Maart en 6 April 1829, telkens des avonds ten 6 ure, in het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek doen inzetten en verkoopen: Een allerbest stuk **BOUWLAND** bestaende in deszelfs, thans bouwbare *Elsenhag* en *Willigen*, zijnde dit **LAND** gedeeltelijk met jonge **VRUCHTBOOMEN** beplant, gelegen onder *Elden*, groot ongeveer drie Bunders en viertig Roeden met omtrent vijf en tachtig Roeden **ONLAND**, waarvan de *Blokdijk* ligt; beland oost de *Hooggeb. GRATINNE VAN WASSENAER VAN TWICKEL*, west de *Wed. FEUNISSEN*, zuid den gemeenen weg, noord *JAN RUTTE*, gebouwd door *JAN JOLING*, kundende dadelijk worden aanvaard. De aanwijzing zal geschieden door gezegden *JAN JOLING*, terwyl nadere informatie te bekomen zijn bij gezegde Notaris.

+++ **Mr. J. NYHOFF**, Notaris te *Arnhem*, gg, zal op den 23den Maart en 6den April 1829, telkens des avonds ten 6 ure, in het *Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek doen inzetten en verkoopen: Een hecht en sterk zeer ter nering staande **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de *Vijzelstraat*, op het hoek van de *Bakkerstraat*, waarin vroeger met veel succes de *Suiker- en Banket-Bakkerij* is uitgeoefend en waartoe de *Ovens* alnog in hetzelfde voorhanden zijn, kunnende met 16 Mei aanstaande worden aanvaard. Om nadere informatie adresseren men zich bij gezegden Notaris.

++ De Notaris **P. A. VAN REES**, te *Nijmegen*, als daartoe gecommittèerd, zal op Donderdag den 26den Maart 1829, 's morgens ten 11 ure, ten huize van **FRANS CLAASSEN**, aan den *Brouwhotel*, onder *Huissen*, Kanton *Bemmel*, sijnal verkoopen: Eene **WEIDE**, het *groote en kleine Zaailand* genaamd, groot ruim 26 Bunders, buitendijks onder *Huissen* gelegen; in massa bij inzet met de hoogen gebragt op f 20,400.

+++ **J. DE VRIES, A. BRONDGEEST, R. en H. ENGELBERTS** en **C. T. ROOS**, Makelaars, zullen op Maandag den 23den Maart 1829, te *Amsterdam*, in het *Huis met de Hoofden*, verkoopen: eene **VERZAMELING** van fraaije **SCHILDERIEN** en **TEKENINGEN**, beide door voorname Oude en Hedendaagsche meest Nederlandsche Meesters, heerlijke **TEKENINGEN** in Lijsten met Glazen, **PRENTEN**, **MARIER** en ander **BEELDWERK**, **RARITEITEN** en **SCHILDERGEREEDSCHAPPEN**; nagelaten door wijlen den Wel Edelen Heer **JAN ISAAC DE NEUPVILLE BRANTS**; de Catalogus is bij gemelde Makelaars te bekomen.

Te **ARNHEM**, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.

§ § § **SUIT DE HAND TE KOOP** eene zeer fraaije **KOETS**, naar den laatsten smaak, met sijn Flessen-Groen gelakeerd, deftig gemonteerd en met Fleet uitgemonteerd; — voorts eene zeer fraaije **KARIKEL**, op 4 wielen; nog eene zeer fraaije **KARIKEL**, met losse Kap, om met een of twee Paarden te gebraken, en eindelijk een nieuw licht **WAGENTJE** voor 4 Personen, om met een paard te rijden. Het een en ander te bevragen bij **E. TRAAANBOER**, Mr. Smid in de *Koningstraat* te *Arnhem*, bij wien tevens te **HUREN** is de **BUITENPLAATS SCHOONOORD**, zeer aangenaam gelegen even buiten de stad *Arnhem*, aan de vermaarde en sterk bezochte *Wandeling Onder-Langs en Boven-Over*, aan de helling van den *Berg*, met eenen **TUIN**, **BOSCHJE** en **KOEPEL**, vlak aan den *Utrechtschen Straatweg*, geheel in Rasterwerk en vrij van overstrooming. Het Huis is voorzien van 4 royale **BENEDEN VERTREKKEN**, gestukadoord en behangen, en 6 **KAMERS** en een **KABINETJE** boven, alle behangen; ruime **KEUKEN** met **POMP** en eene groote **KELDER**, alles een ruim en riant uitzigt hebbende over den loop van den *Rijn* en de geheele *Betuwe*. De *Buitenplaats* zelve is tegen Mei en de *Tuin* dadelijk te aanvaarden.

§ § § **SUIT DE HAND TE KOOP** en te bevragen ten kantore van den Notaris **van ROSENB. THAL**, te *Velp*, Eene **ARBEIDERS-WONING** met ongeveer twee bunders **BOUWLAND**, den *Mussenberg* genaamd, gelegen onder *Arnhem*, aan den weg op *Daalhuizen*.

§ § § De **Gebroeders AUGUST** hebben de eer het ge-eerde publiek te berigten dat zij thans zijn uitgekapt te *Nijmegen* bij **P. DEN DOCTOR**, en voornemens zijn tegen de aanstaande *Vrijmarkt* alhier te komen, met een groot assortiment **LAKENS**, waaronder zijn van geheel nieuw uitgekomen *Modekleuren*, en ten dien einde zich ten vriendelijksten bevelen.

NB. Den Heeren *Beginstijers* wordt bekend gemaakt, dat men geen *Lakens* ter bezigtiging kan zenden, om alle abuizen voor te komen.

§ § § Alle degenen, die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den heer **WILHELM MOS**, in leven *Wijnkooper* te *Arnhem*, worden verzocht daarvan uiterlijk vóór den 1sten Mei dezes jaars opgave of betaling te doen aan den ondergeteekenden; — wordende inzonderheid diegenen, die de aan hen ingezondene rekeningen van geleverde *Wijnen* of schuldige geblevene ledige flessen nog niet hebben voldaan, ten dringenden aangemaand, om sulks met den eersten te verrigten.

Arnhem, den 16den Maart 1829.

NEDERMEYER VAN ROSENTHAL.

++ Men vraagt voor *Echtlieden*, zonder *Kinderen* met *hoof* en *bediening*, een **GEMEUBILEERDE OF ONGEMEUBILEERDE KAMERS- en WINKEL-TEMENT**, hebbende een vrolijk uitzigt, hetel in de *buurten* van *Utrecht* of *Arnhem*, of in de *Betuwe*; degenen welke zoo een dandig localiteit heeft, gelieve zich, met vermelding van prijs en plaats, onder vrachtfrije brieven te adresseren onder letter **M.**, ter *Boek- en Courantdrukkerij* van **C. A. THIEME**, te *Arnhem*.

** Bij den *Boekhandelaar* en *Boekdrukker* **J. C. VAN KESTEREN**, op het *Rok-in*, No. 157, te *Amsterdam*, is van de pers gekomen en alom verzonden.

- I. *Nieuwe Keur van Nuttige en Aangename Mengelingen*, Jaargang voor 1829. No. 1. f 0:60.
No. 2 van dit belangrijk werk verschijnt met primo April, aanstaande. Met 6 stukjes, van gelijke dikte, zijn de Jaargangen compleet.
- II. De *Kolonel DUVAR*, *Natuurlijke Zoon van NAPOLEON*; 2 deelen kompl. met gegr. titel en vignet. f 3:60.
- III. *BOEK*, *Het Heidensche Bosch*, of *het Gestolen Kind*; een deel kompl. met gegrav. titel en vignet. f 2:00.
Aanprijzing behoeft dit werk niet, daar des *Schrijvers* vroeger Werken, welke steeds met succes bij bovengemelden werden gedebiteerd, bij het lezend Publiek gunstig bekend stam.
- IV. *Brieven van S.*, aan den Heer *Z.*, over het menigvuldig Gebruik van *Fransche Woorden* in de *Nederduitsche Taal*, bijzonder in zwang in de *Aanzienlijke Kringen* van *Amsterdam* en den *Haag*; gevolgd van een *Schrijven* aan de *Edele Jonge Dichters* van gemelde *Hollandsche Steden*. f 0:60.
Dit interessant geschreven werkje kan niet anders dan welkom zijn.
- V. *FOKKE*, (A.) strossz. *Nieuwjaarswenschen van eenen vrees*, van den jaer 1802 — 1809 ten deeltje *Wien*, 3de druk f 0:45.
Daar de tweede druk van dit werkje binnen eens staand tijde weder geheel is uitverkoopt, moge dit ten bewijze strekken, hoedanig men steeds over des *Schrijvers* werken blijft denken — en is genoeg ter aanbeveling van dezen 3den druk.
- VI. *Huide van de Nagedachtenis van ANDRIES SNOEK*; Tooneelmatige Voorstelling door *H. VAN OVERVEST KUP*. f 0:50.

** **B. SCHEURLEER**, *Boekhandelaar* te 's *Gravenhage*, zal op Maandag den 30sten Maart 1829 en acht volgende dagen, publiek ten zijnen huize verkoopen: eene fraaije **VERZAMELING** van **BOEKEN**, in onderscheiden talen en wetenschappen, nagelaten door wijlen *Zijne Excellentie* den Heere **Mr. J. H. APPELIUS**, *Kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw*, *Minister van Financien*, enz. — Benevens eene tweede **VERZAMELING** van **BOEKEN**, waaronder fraaije en vele moderne Werken; voorts eenige **PRENTEN**, en eene **VERZAMELING** van **INSTRUMENTEN** en **RARITEITEN**, waarvan de Catalogus te bekomen is.